

Beskaffenhed, men ogsaa om jeg saa maa sige, til deres Beliggenhed — ogsaa et Forhold, der staar i Forbindelse med Jorden — da anser jeg ogsaa dette for en Selsfølge, at ingen forstandig Tiendekommission vil undlade at tage Hensyn til, at Jorderne ligge saaledes; at de ere udsatte for Stormflod eller for anden Befkadigelse af Vandet; thi det følger af sig selv, at Tiender, der skulle fastsættes til en engang for alle uforanderlig Afgift, ikke kunne sættes efter Forholdet i eet Aar; men maa tages med ffensomt Hensyn til samtlige de Forhold, under hvilke disse Jorder drives. Derimod kan jeg mindre troste det ærede Medlem med Hensyn til Forbedringerne, thi det ligger jo i Tiendeforholdenes Beskaffenhed, at Skjønet om, hvad disse Jorder kunne frembringe, ikke alene afhænger af deres Bonitet, men ogsaa af den Kultur, der er paa dem. Jeg vil ikke negte, at en forstandig Tiendekommission ved at undersøge Jorderne, ogsaa maa se om den Tilstand, hvori de ere, er af den Beskaffenhed, at der stadig kan ventes saa god en Afgrøde af dem, som deres Kultur synes at forudsætte; men videre tror jeg ikke, man paa nogen Maade kan vente at komme uden at fjerne sig fra det, der hører med til, om jeg saa maa sige, Tiendens Begreb. — Jeg kommer nu til det af det ærede Medlem for Veile, Amts, 6te, Valgfreds, (Naben) stillede Forslag, under Nr. 3. Det ærede Thing kan ikke være i Ubvidenhed om, hvorledes min Stilling er til dette Forslag, nemlig at jeg aldeles bestemt, og afgjort maa modsætte mig det, og det ikke blot, fordi jeg med Udvalgets flertal erkjender, at det i og for sig er misligt, og at man ikke derigjennem er istand til at ramme Ret og Billighed, men ogsaa fordi jeg maa anse det for at være praktisk umuligt paa Grund af Mangel paa nødvendigt Materiale. Jeg kan ikke erkjende de Grunde for at være afgjørende, som den ærede Forslagsstiller fremførte, naar han sagde, at det var urigtigt, at de nu tilbageværende Tiendeydere ikke bleve behandlede paa samme Maade som andre Tiendeydere i Slesvig; thi jeg svarer dertil; hvorfor have de Herrer ikke benyttet den samme Afgang, som de Andre have benyttet; hvorfor have de ikke, trods idelige Opfordringer

til dem, benyttet den Veile, der stod dem aaben, og var dem aabnet med stor Liberalitet; men ere vedblevne at blive ved det Gamle; ventelig fordi det for dem var det mest Konvenable. Det er ikke blot saaledes, som det ærede Medlem oplyste, at en kongelig Resolution af 1ste December 1837 fik det Kommissionsorium at skulle virke hen til Tiendens Afsløsing i Slesvig, og fik sin endtelte Organisation, om jeg saa maa sige, i 1842, hvorefter denne Afgang stod Beskommende aaben — ikke i det Nærliggende, men i 10 Aar, indtil 1852, allsaa begrændset til et aldeles bestemt Tidsrum, men man var ogsaa saa rimelig, at man efterat have ladet dette Tidsrum løbe ud, dog tillod, at de paa nærmere Andragende kunde gaa Sagen ordnet alligevel. Naar nu en Ordning af denne Beskaffenhed er ffet i 1862, saa forekommer det mig, at der ikke kan være den allerfferneste Grund for disse Mænd til nu at beklage sig over, at de ikke have benyttet den dem givne Afgang; thi en Ret var det ikke, det var kun en Afgang, de havde. Jeg ffønner ikke rettere, end at man med selvsamme Høie i Kongeriget maatte kunne sige, at de Mænd, som først i de senere Aar have faaet afløst deres Tiende, have Grund til at beklage sig over, at de ikke fik den afløst paa samme Bilkkaar, som de, der afløste for 50 Aar siden. At dette nu skulde være ubilligt, kan jeg virkelig ikke erkjende, og navnlig kan jeg ikke erkjende det ligeoverfor de Betragtninger, det ærede Medlem vil gjøre gjældende, naar han siger, at det ikke har været dem muligt efter 1864 at faa Tienden afløst. Da Kongerigets Lovgivning blev indført, stod det dem frit for igjennem en mindelig Forening at forsøge at komme overens om deres Tiende, og de havde alle fuldkommen gyldig Grund til at søge at gaa den Veile, men der er mig bitterlig ikke ffet noget Skridt i nogen som helst Retning fra deres Side for at komme frem ad denne Veile. Hvad Wastrup Distrikt angaar, da kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører sagde, at her der røret nogen Vanskelighed fra Kommissionens Side, saa bliver det i ethvert Tilfælde, Beboernes egen Skyld, at de ikke have søgt at faa disse Vanskeligheder fjernede, hvilket uden Tvivl